

In de serie 'bidden' een preek bij Lukas 11:1: Leer ons bidden.
 We zongen uit Psalm Nu 61, Opwekking 354, 679, 688, 695, EL 459 en Taizé 'Bless the Lord'.

Orthodoxe Joden bidden 'beracha'gebeden. De dag begint met 'Gezegend Hij die de haan inzicht heeft gegeven om te onderscheiden tussen dag en nacht' en dan volgen er door de dag heen nog zo'n honderd zegenspreuken. In de tijd van Jezus waren er ook standaardgebeden, ochtend- en avondgebeden en dergelijke.

Jezus zelf bidt anders. Hoewel Hij niet hardop bidt mét de discipelen, bidt Hij wel vaak terwijl zij in de buurt zijn en ze merken dat het bij Hem meer is dan een-gebed-opzeggen. Jezus is aan-het-bidden.

In de NBV staat dat Jezus zijn gebed beëindigt (alsof Hij zo'n standaardgebed opzei), maar de Herziene Statenvertaling gebruikt terecht niet het woord gebed. Jezus is aan het bidden en Hij stopt daar even mee. Hij pauzeert, staat er zelfs in het Grieks. Alsof Hij tegen zijn Vader zegt: "Ik kom zo bij U terug."

En dat is wat Hij vooral aan zijn discipelen wil leren. Als je bidt, zeg dan: Vader...

Het komt niet met een waarschuwende wijsvinger - dat de discipelen nu eindelijk iets moeten maken van hun gebedsleven... Jezus wacht totdat bij hen het verlangen groeit om net zo te bidden als Hij.

Nu had Jezus wel een ander leven dan wij. Hij was de Zoon van God en Hij had, gezien zijn roeping, veel tijd om met zijn Vader om te gaan. Zien onze dagen er niet heel anders uit?

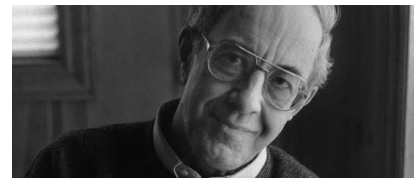
Ja. Maar toch is het heel goed om zoveel mogelijk bij Jezus aan te haken. In Lukas 2 lezen we dat Hij er toch ook in moest groeien (2:40,52). Maar Hij voelde zich wel, meer dan een doorsnee 12-jarige, aangetrokken tot 'de dingen van mijn Vader' (2:49). Hij moest het dus leren, maar kon het vervolgens als geen ander aan de mensen leren.

Of Hij ook inderdaad meer tijd had dan wij om te bidden...? Uit Markus 1 krijg je de indruk dat Hij soms pas 's nachts aan bidden toe kwam – omdat de mensen Hem 's avonds nog overwerk bezorgden. Jezus moest dan letterlijk afstand nemen – de nacht in, de woestijn in, en berg op.

Het Onze Vader is, zeker in Lukas 11, een kort gebed. Dat Jezus dan toch zo uitgebreid aan-het-bidden was, komt – en dat is het leermoment voor de discipelen – omdat Hij bij zijn Vader was.

Of de uren met zijn Vader altijd iets concreets opleverden, weten we niet. Maar af en toe is er een aanwijsbaar verband tussen zo'n nacht en wat erop volgt. In Lukas 6 kan Jezus feilloos twaalf apostelen aanwijzen, nadat Hij een nacht gebeden heeft.

Henri Nouwen heeft in een klooster geleerd om een half uur of meer per dag stil te zijn. Aanvankelijk vlogen zijn gedachten alle kanten op, maar stukje bij beetje kwam hij aan bidden toe. Het ging hem niet zozeer om de concrete verhooringen, maar vooral om een groeiende geest van nederigheid en afhankelijkheid en vertrouwen. Bidden wordt steeds meer: thuis komen.

Gesprekspunten.

Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken!

1. Jezus bidt blijkbaar niet hardop mét zijn discipelen. Welke conclusies zou jij daaruit willen trekken?
2. Blaise Pascal zei: "Niets is zo onverdraaglijk voor een mens als een toestand van volstreekte rust." Hoe moet je zo'n uitspraak plaatsen, denk je?
3. Wat zegt je dat: dat Jezus wacht totdat de discipelen zelf vroegen hoe ze moesten bidden?
4. Vraag elkaar nu en ook later nog eens naar je ervaringen, moeiten, vorderingen als het gaat om bidden en daar de tijd en rust voor vinden.
5. Stelling: in de bergen ervaar ik God meer. Of breder: buiten ervaar ik God meer dan binnen. Waar of niet waar?
6. Voor wie meer wil.
 - a. Zoek eens m.b.v. een concordantie de OT teksten waarin God Vader wordt genoemd. Wat valt je op?
 - b. Lees Luk.6:12-13. Weet je meer voorbeelden van zulke rake concrete verhooringen in de bijbel?